

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
Hutmacher 1965: 2-3, 9, 11· Mooren 1970: 17-24· Bingen 1970: 372-377· Fraser 1972: II
315 σημ. 400-401· Thomas 1975: 106-108, 121-122· Ricketts 1982/83: 161· Burstein
1985: αρ. 110· Bernand 1994· Hölbl 1994: 215, 264, 323 σημ. 120.

ΚΕΙΜΕΝΟ (βασισμένο στο *I.Philae*)

- Καλλίμαχος
ὁ συγγενῆς καὶ ἐπί-
στράτηγος καὶ στρα-
τηγὸς τῆς Ἰνδικῆς
5 καὶ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης
ἦκω πρὸς τὴν κ[υ]ρίαν Ἰσιν
καὶ πεπόηκα τὸ προσκύνημα
τοῦ κυρίου βασιλέως θεοῦ νέου
Διον(ύσου) Φιλοπάτορος
10 Φιλαδέλφου
(ἔτους) ιθ, Παχῶν θ̄.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΟ ΚΡΙΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

11. Λ = (ἔτους) / Λ θ' (Letronne, Franz στο *CIG*)· Λ ή (ἔτους) ιθ' (Lepsius, Strack,
Dittenberger στο *OGIS* σημ. 6, Bilabel στο *SB*, Bernand στο *I.Philae* κ.ά.) /
Παχῶν ε' (Letronne, Franz στο *CIG*)· Παχῶν θ (Lepsius, Strack, Bilabel στο *SB*,
Bernand στο *I.Philae* κ.ά.)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

Ο Καλλίμαχος, συγγενής (του βασιλέα) και επιστράτηγος και στρατηγός της
Ινδικής και Ερυθράς θάλασσας, προσήλθα στην κυρία Ἰσιδα και έκανα το
προσκύνημα του κυρίου βασιλέα θεού νέου Διονύσου Φιλοπάτορα Φιλαδέλφου.
Έτος 19ο, 9η Παχῶν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΟΡΕΑ ΤΟΥ

Η επιγραφή είναι εντοιχισμένη στον ανατολικό ορθοστάτη της κεντρικής πύλης
που βρίσκεται στη νότια πλευρά του νότιου πυλώνα του ναού της Ἰσιδας στις
Φίλες. Αναπτύσσεται στο κενό ανάμεσα στις ανάγλυφες μορφές της

Ε18. ΕΠΙΤΑΦΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΓΑΪΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ, 114-116 μ.Χ.

ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Επιτάφια επιγραφή η οποία σώζει το συγκλητικό *cursus honorum* του Γαΐου Ιουλίου Φιλοπάππου, τελευταίου γνωστού απογόνου της ελληνοιστικής δυναστείας της Κομμαγηνής.

ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

CIL III 552.Π· ILS I 845· OGIS 409· IG II² 3451a.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Santangelo 1941-1943· Kleiner 1983: 9-17· Halfmann 1979: 131 αρ. 36· Puech 1992: 4870-4873· Steinhart 2003· Hoët-van Cauwenberghe 2007.

ΚΕΙΜΕΝΟ (CIL III 552.Π)

C(aius) Iulius C(ai) filius)

Fa(bia) Antio-

chus Philo-

rappus co(n)s(ul),

5 *frater ar-*

valis, alle-

ctus inter

praetori-

os ab imp(eratore)

10 *Caesare*

Nerva Traia-

no Optu-

mo Augus-

to Germa-

15 *nico Da-*

cico.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

Γάιος Ιούλιος Αντίοχος Φιλόπαππος Γαΐου υιός (από τη φυλή) Φαβία, ύπατος, αδελφός Αρουάλις, επιλέχθηκε στην τάξη των στρατηγών από τον αυτοκράτορα Καίσαρα Νέρβα Τραϊανό Σεβαστό Άριστο Σεβαστό Γερμανικό Δακικό.

Ε20. ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΝΕΑΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, 2ος-3ος αι. μ.Χ.

ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Θρήνος για τον πρόωγο θάνατο μίας νεαρής γυναίκας, που πέθανε κατά τη γέννα του πρώτου της παιδιού μαζί με το μωρό της. Όντας μοναχοπαίδι άφησε τους γονείς της χωρίς καμία προσδοκία για το μέλλον.

ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Τζιαφάλιας 1989 [1995]: 238-239 αρ. 16 πίν. 146α· SEG XLV 641 (με λάθος απόδοση στη Φάρσαλο)· Chaniotis 2004c: 39-43.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

LGPN III B, 176 (απόδοση στο Ευύδριο).

ΚΕΙΜΕΝΟ (βασισμένο στο SEG XLV 641)

- Ἦν ἔσορᾶς στήλην μεστήν ἐ-
σορᾶς, φίλε, πένθους.
Κάτθανε γὰρ Ζῶη οὔνομα
κλησκομένη
5 ὀκτωκαιδεκέτης, λείψα-
σα γονεῦσι δάκρυα
καὶ πάπποις τὰ ὅμοια, οὐ-
περ γαίης λίπε πένθη.
Ἦν δὲ γάμῳ ζευχθεῖσα κύ-
10 ησέ τε <τ>έκνον ἄωρον,
οὐ τεχθέντος ἄφωνος
λίπεν φᾶος ἡελίοιο.
Πηγειῶς δὲ πατήρ χεύων
δάκρυ<υ> θῆκε τόδ' ἔργον
15 σὺν τε φίλῃ ἀλόχῳ, οἷς ἦν
τέκνον ἔν τε κοῦκ ἄλλο.
Οὐδὲ γὰρ ἐξ αὐτῆς ἔσχον
τέκνον φῶ<ς> λιπούσης
ἀλλ' ἄτεκνοι λύπη καρ-
20 τέρεον βίοτον.